

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/2163**z dnia 18 grudnia 2020 r.****w sprawie wykonania w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej reguł pochodzenia określonych w uzgodnieniach preferencyjnych Unii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 66 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („umowa o wystąpieniu”) została zawarta w imieniu Unii decyzją Rady (UE) 2020/135 ⁽²⁾ i weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r.
- (2) W art. 4 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej załączonego do umowy o wystąpieniu („protokół”) podkreśla się, że Irlandia Północna jest częścią obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa oraz że żadne z postanowień protokołu nie stanowi przeszkody dla Zjednoczonego Królestwa, aby włączyć Irlandię Północną w terytorialny zakres stosowania swoich list koncesyjnych załączonych do Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu z 1994 r. („GATT 1994”). Państwa trzecie lub grupy państw trzecich, z którymi Unia ma takie preferencyjne uzgodnienia handlowe, nie mogą zatem uznawać Irlandii Północnej za część Unii do celu stosowania preferencyjnych uzgodnień handlowych. W szczególności, do celu stosowania przepisów dotyczących kumulacji, towarów pochodzących z Irlandii Północnej lub przetwarzania dokonanego w Irlandii Północnej nie należy traktować jako towarów pochodzących z Unii lub przetwarzania dokonanego w Unii.
- (3) W art. 13 ust. 1 protokołu wskazano jednak, że wszelkie odniesienia do obszaru celnego Unii zawarte w protokole oraz w przepisach prawa Unii mających na podstawie tego protokołu zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej mają zastosowanie do terytorium lądowego Irlandii Północnej. Zgodnie z art. 5 protokołu rozporządzenie (UE) nr 952/2013 i obowiązki wynikające z umów międzynarodowych zawartych przez Unię albo przez państwa członkowskie działające wspólnie, w zakresie, w jakim odnoszą się do handlu towarami między Unią a państwami trzecimi, mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej.
- (4) Umowy dwustronne między Unią a Zjednoczonym Królestwem wynikające z protokołu nie powodują powstania praw i obowiązków innych państw trzecich.
- (5) Zgodnie z art. 5 ust. 2 oraz art. 56 ust. 2 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) nr 952/2013 unijne przepisy prawa celnego obejmują preferencyjne środki taryfowe na podstawie umów, które Unia zawarła z niektórymi krajami lub terytoriami znajdującymi się poza jej obszarem celnym lub z grupami takich krajów lub terytoriów albo które przyjęła jednostronnie w odniesieniu do takich krajów lub terytoriów.
- (6) Zgodnie z art. 64 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, aby skorzystać z preferencyjnych środków taryfowych, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. d) i e) tego rozporządzenia, towary muszą spełniać reguły preferencyjnego pochodzenia określone w art. 64 ust. 2–5 tego rozporządzenia. W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447 ⁽³⁾ ustanowiono przepisy proceduralne, o których mowa w art. 64 ust. 1, dla ułatwienia określania w Unii preferencyjnego pochodzenia towarów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- (7) Biorąc pod uwagę szczególną sytuację celną Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej, w celu stosowania preferencyjnych środków taryfowych i zapewnienia zgodności z odpowiednimi regułami pochodzenia po zakończeniu okresu przejściowego przewidzianego w umowie o wystąpieniu konieczne jest przyjęcie szczegółowych przepisów proceduralnych, aby ułatwić określanie w Irlandii Północnej preferencyjnego pochodzenia towarów.
- (8) Środki określone w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do preferencyjnych dowodów pochodzenia, które mają być stosowane w odniesieniu do towarów przywożonych do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej, weryfikacji preferencyjnego pochodzenia takich towarów oraz warunków przyznawania i zawieszania preferencyjnych środków taryfowych.
- (9) Ponieważ okres przejściowy przewidziany w umowie o wystąpieniu kończy się w dniu 31 grudnia 2020 r., niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i być stosowane od dnia 1 stycznia 2021 r.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do towarów przywożonych do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej w ramach stosowania preferencyjnych środków taryfowych, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

Artykuł 2

Stosowanie preferencyjnych reguł pochodzenia w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej

1. Do celów stosowania w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej preferencyjnych środków taryfowych, o których mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, reguły preferencyjnego pochodzenia określone w art. 64 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 stosuje się odpowiednio w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej.
2. Odniesienia do Unii lub państw członkowskich w regułach, o których mowa w ust. 1, traktuje się jako obejmujące Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej. Terytorium Irlandii Północnej nie jest jednak uznawane za część Unii w państwach trzecich lub grupach państw trzecich, z którymi Unia ma preferencyjne uzgodnienia handlowe, do celów stosowania – na potrzeby wywozu do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej – zawartych w tych regułach przepisów dotyczących kumulacji z towarami pochodzącymi z Unii lub z przetwarzaniem dokonany w Unii.

Artykuł 3

Związane z dowodami pochodzenia obowiązki na podstawie preferencyjnych uzgodnień handlowych przyjętych jednostronnie przez Unię

Nie naruszając art. 4 niniejszego rozporządzenia, dowody pochodzenia produktów, które mają być przywiezione do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej, są wystawiane lub sporządzane w państwach trzecich lub grupach państw trzecich korzystających z preferencyjnych środków taryfowych, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, na warunkach ustanowionych w regułach pochodzenia określonych do celów stosowania tych środków do przywozu takich produktów do Unii.

Artykuł 4

Dowody pochodzenia

W dowodach pochodzenia wystawionych lub sporządzonych w państwach trzecich lub grupach państw trzecich korzystających z preferencyjnych środków taryfowych, o których mowa w art. 1, należy wskazać „Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej” dla produktów, które mają być przywiezione do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej na podstawie preferencyjnych uzgodnień handlowych obejmujących te środki.

Artykuł 5

Weryfikacja na podstawie preferencyjnych uzgodnień handlowych przyjętych jednostronnie przez Unię

Pochodzenie produktów przywożonych do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej i korzystających tam z preferencyjnych środków taryfowych, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, jest weryfikowane w odpowiednich państwach trzecich lub grupach państw trzecich na wniosek właściwych organów celnych Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej, na warunkach ustanowionych w regułach pochodzenia określonych do celów stosowania tych środków do przywozu takich produktów do Unii.

Artykuł 6

Przyznanie preferencji na podstawie preferencyjnych uzgodnień handlowych

1. Preferencyjnych środków taryfowych, o których mowa w art. 1, nie przyznaje się Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Irlandii Północnej, chyba że państwa trzecie lub grupy państw trzecich korzystające z preferencyjnych środków taryfowych, o których mowa w art. 1, podjęły działania, aby zapewnić zgodność z następującymi regułami i warunkami przy wywozie do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej i poinformowały o tym Komisję:

- a) regułami dotyczącymi preferencyjnego pochodzenia produktów;
- b) regułami dotyczącymi wystawienia lub sporządzenia dowodów pochodzenia;
- c) regułami dotyczącymi weryfikacji preferencyjnego pochodzenia produktów;
- d) innymi warunkami określonymi w odpowiednich preferencyjnych uzgodnieniach handlowych.

2. Do celów ust. 1 Komisja publikuje na swojej stronie internetowej datę, w której uznaje się, że państwa trzecie lub grupa państw trzecich podjęły działania w celu zapewnienia zgodności.

Artykuł 7

Zawieszenie preferencji na podstawie preferencyjnych uzgodnień handlowych

1. Preferencyjnych środków taryfowych, o których mowa w art. 1, nie przyznaje się w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, jeżeli stwierdzono zgodnie z ust. 2 i 3 przypadki oszustw, nieprawidłowości lub systematycznego nieprzestrzegania reguł dotyczących preferencyjnego pochodzenia produktów i związanych z nimi procedur lub systematycznego braku zapewniania zgodności z tymi regułami i procedurami.

2. W przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących występowania przypadków oszustwa, nieprawidłowości lub systematycznego nieprzestrzegania reguł, o których to przypadkach mowa w ust. 1, Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienie, podając powody, które doprowadziły do takich uzasadnionych wątpliwości.

3. Jeżeli stwierdzone oszustwa, nieprawidłowości lub systematyczne nieprzestrzeganie reguł nie zostaną usunięte w ciągu 6 miesięcy od publikacji zawiadomienia, preferencyjne środki taryfowe nie będą stosowane w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej. Komisja publikuje na swojej stronie internetowej datę, w której preferencyjne środki taryfowe przestają mieć zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej.

4. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej przekazuje Komisji wszystkie informacje istotne dla stosowania niniejszego artykułu.

5. Preferencyjne środki taryfowe mogą zacząć być ponownie stosowane, jeżeli – zgodnie z art. 6 – państwa trzecie lub grupa państw trzecich podjęły działania niezbędne w celu zapewnienia zgodności.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca
